

РЕШЕНИЕ

№ 33842

гр. София, 16.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в
публично заседание на 06.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ивета Стефанова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **3135** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Daewoong Pharmaceutical Co.Ltd., К., подадена чрез адв. Б., против Решение от 12.02.2025 г. на председателя на Патентно ведомство, с което на дружеството е отказано вписване на лицензионен договор за европейски патент № 3663292. По поддържаните оплаквания за материална незаконосъобразност на атакувания отказ се иска отмяната му и да се задължи органа да извърши заявеното вписване.

Ответникът - председателят на Патентно ведомство (ПВ/Ведомството), чрез юрк. К.-П., оспорва жалбата. С отричащи основателността ѝ доводи, моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е допустима и основателна.

По делото няма спор за факти. Дружеството-жалбоподател е сезирало Патентно ведомство с искане вх. BG/T/2017/20152959-6/16.01.2025 г. за вписване в Държавния регистър на европейските патенти с действие на територията на Република България на лицензионен договор за европейски патент № 3663292 **ПРОИЗВОДНО НА ДИФЕНИЛМЕТАН В КРИСТАЛНА ФОРМА**. Предмет на заявеното вписване са следните обстоятелства: изключителна лицензия, с право на сублицензия, за цялата територия на Република България, за срок до 15.06.2037 г., с лицензодател Green Cross Corporation и лицензополучател Daewoong Pharmaceutical Co.Ltd. Към искането са приложени пълномощно и договор за лицензия от 25.07.2024 г.

От данните в Държавния регистър на европейските патенти с действие на територията на Република България е установено, че процесният европейски патент, по отношение на който се

претендира вписване на договорената изключителна лицензия, е съпритежание на Green Cross Corporation и Daewoong Pharmaceutical Co.Ltd.

С оспореното решение председателят на Патентно ведомство е оставил без уважение искането за вписване на заявеното обстоятелство, мотивирайки отказа с обективното качество на лицензополучателя на съпритежател на европейския патент, разполагащ по силата на чл. 19, ал. 2 от Закона за патентите и регистрацията на полезните модели (ЗПРПМ) с правото да използва изобретението в пълен обем. С аргумент, че заявеното вписване не се отнася за придобити права от трето лице, извън притежателите на патента, е счел исканото оповестяване за недължимо.

Атакуваният административен акт е засегнат от отменителното основание по чл. 146, т. 4 АПК.

Спорът по делото се концентрира върху приложението на материалния закон. Предметът му е очертан от противоречието в позициите на страните по въпроса подлежи ли на вписване договор за изключителна лицензия, когато лицензополучателят е и съпритежател на патентованото изобретение.

Производството по вписване на нормативно предвидените обстоятелства в Държавния регистър към Патентното ведомство е охранително-регистърно. Вписването има декларативно действие - то не обуславя възникването на дадено обстоятелство, а само го оповестява. Последица от извършването му е противопоставимостта на съответното обстоятелство на трети лица от датата на вписване. Дължимото изследване от административния орган, сезиран с искане да впише лицензионен договор, се заключава в проверка дали заявката изхожда от оправомощено лице и дали е подлежащо на вписване обстоятелство. Кумулативното наличие на двете условия предпоставя позитивното разрешаване на поставения пред органа въпрос, изразено в разпореждане за вписване на заявеното обстоятелство.

Законосъобразно председателят на Ведомството е приел за изпълнена първата предпоставка – искането е подадено от лице с надлежна легитимация и съдържа данни за идентификацията на европейския патент, страните по лицензионния договор и за еднозначната им воля да се извърши вписването.

Неправилна е обаче преценката му по отношение на другия елемент от фактическия състав на вписването – възникване на обстоятелство, което следва да бъде оповестено.

Критериите за вписване са обективни и установени в закона. Най-общо могат да бъдат дефинирани като настъпила правно значима промяна в съществуващото положение, която с оглед естеството ѝ трябва да бъде сведена до знанието на трети за правоотношението лица. Макар да не е упоменат изрично в изброяването на данните, съдържащи се в съответния държавен регистър, сключеният лицензионен договор относно патентовано изобретение сам по себе си попада в кръга на подлежащите на вписване обстоятелства по аргумент от разпоредбите на чл. 72и, ал. 2, т. 15, вр. с чл. 31, ал. 4 ЗПРПМ и чл. 590 от Търговския закон (ТЗ).

В противовес на тезата на ответника съсредоточаването на качествата съпритежател и лицензополучател в един правен субект не отрича дължимостта на вписването на заявената изключителна лицензия.

По силата на чл. 19, ал. 2 ЗПРПМ когато патентът е съпритежание на повече от едно лица и между тях не е уговорено друго, изобретението може да се използва от всеки съпритежател в пълен обем, а всички останали права по този закон се упражняват със съгласието на всички съпритежатели. Доколкото друго не е предвидено в този закон по отношение на съпритежанието на патент, прилагат се правилата за съсобственост съгласно Закона за собствеността. Съобразно правилото на чл. 31 ЗПРПМ заявеното или патентованото изобретение може да бъде предмет на лицензионен договор, като изключителната лицензия трябва да е изрично уговорена. Лицензодателят по договор за изключителна лицензия няма право да предоставя лицензии със

същия предмет на други лица. Той има право сам да използва лицензираното изобретение само ако това е изрично уговорено в договора (подобна уговорка в случая не е налице). Според уредбата в чл. 596, вр. с чл. 587 ТЗ с договор за сублицензия лицензополучателят на изключителна лицензия може да преотстъпва на друго лице правото да ползва предмета на лицензията.

Очертаният правен режим на предоставяне на изключителна лицензия по отношение на обект на индустриалната собственост в хипотезата на съпритежание предпоставя като последица лишаването на съпритежателя-лицензодател от правото да използва изобретението и да предоставя лицензия със същия предмет на друго лице. Реципрочно на това преотстъпено право е легитимирането на съпритежателя-лицензополучател като единствен и изключителен носител на правото да ползва защитения обект и да предоставя сублицензия. В този контекст процесният лицензионен договор безспорно има правопреобразуващ ефект. Произтичащата от него правна промяна следва да бъде оповестена по надлежния ред, за да е противопоставима на трети лица. Като се е произнесъл в обратния смисъл председателят на ПВ неправомерно е отказал дължимото вписване на договора за лицензия.

Изложеното мотивира съда да отмени обжалваното решение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, Административен съд – София - град, Второ отделение, 38 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 12.02.2025 г. на председателя на Патентно ведомство, с което е оставено без уважение искане с вх. BG/T/2017/20152959-6/16.01.2025 г. за вписване на лицензионен договор по отношение на европейски патент № 3663292 ПРОИЗВОДНО НА ДИФЕНИЛМЕТАН В КРИСТАЛНА ФОРМА, подадено от Daewoong Pharmaceutical Co.Ltd.

ИЗПРАЩА преписката на председателя на Патентно ведомство за ново произнасяне по искането съобразно указанията в мотивите на съдебното решение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: